Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26134
Copyright: Admont, Benediktinerstift

corde. ⁊ idō moriꝰ huiꝰcemodi ꝯtendit. ⁊ absens placere ei inquē angli p
spiē concupiscēt. ut dum desiderio feruet anglico: pbet se p inde ciuē scē
⁊ domestica di: pbet dilecta: pbet sponsa. Ego puto omnē animā talē n m̄
celestē esse ppt̄ originē. s; ⁊ celum ipsum posse non immito appellari ppter
imitationē. Et tē liq̄do ostendit. q uē origo ipsi de celis ē. cui ꝯuersatio ei
in celis ē. Estq̄ celum scā aliqua anima habens sole intellectū. luna fidē.
astra uirtutes. Vel certe sol iusticie. helus aut feruens caritas. ⁊ luna ꝯtinen
tia. Quom̄ enī claritas ut aiunt lune. non n̄ a sole ē. sic absq; caritate
seu iusticia ꝯtinentie mitū nullū ē. Hinc denīq. sapiens. O q̄m pulchra
est casta generatio cū claritate. Porro stellē dicisse uirtutes n̄ me penitet.
⁊ sideranē congruentia similitudinis. Quom̄ nempe stelle in nocte lu
cent. in die latent. sic uā uirtus que sepe ꝑ ꝑsp̄is n̄ apparet. eminet in
aduersis. Illud sane cautele ē hoc necessitatis. Sydus ē q̄ uirtus. ⁊ ho
uirtutū celum. n̄ q̄s forte eū dim ꝑ ꝑpham dicisse legit. celum m̄ sedes ē.
celum hoc uolubile uisibileq; intellegat. ⁊ n̄ potꝰ illud de quo alibi apꝰ
scriptura ēmemorat. anima inq̄ens iusti. sedes ē sapientie. qui aū ex doctrina sapit
saluatoris. sp̄m esse dīn atq; in sp̄ū adorandū ⁊ ia sedē di n̄ ambigit
assignare spīrale. Ego ū fidenē id fecim n̄ minꝰ in hominis iusti. q̄ in
anglico sp̄ū. Confirmat me in hoc sensu. maxime illa fideli ꝑmissio.
Ego aut filiꝰ ⁊ patē ad eū. i. ad scm̄ hominē uenienꝰ ⁊ mansionē ap̄ eū faciemꝰ.
Pham q̄; n̄ de alio celo dicisse arbitror. Tu aū in scō habitas laus israel.
Manifeste aū aplis dicē. habitare ap̄m ꝑ fidē in cordib̄ nr̄is. Hec mirū si
ubenē in habitat celū hoc dis ihc. qd̄ utiq; n q̄m̄ ceteros diē tantū
ut fieret. s; pugnauit ut acq̄reret. occubuit ut redimeret. Ido ⁊ post
laborē uoto potiꝰ ait. Hec requies mea in selm̄ seli. hic habitabo q̄m̄ ele
gi eam. ⁊ beata eū dī: Veni electa mea ⁊ ponā inte thronū meū. Quare
tu tristis es anima mea ⁊ quare ēturbas me. Putas ne ⁊ tu penes te inue
nias locū dno. Et q̄s nob̄ locus in nobis huic idoneus glē sufficiens ma
iestati. Vtinā uel m̄eam adorare in loco ubi steterunt pedes eiꝰ. Quis
dabit satē m̄ uestigiis ad herere scē cuspiā animo. q̄m̄ elegit inhere
dtatē sibi. Tam ⁊ si dignet ⁊ mea infundere anima. unctione mīē suē.
atq; ita extendē sicē pellē q̄ utiq; eū unguē dilatat. quatin ⁊ dicē ego